

De bruid van Christus

Voor u ligt een themanummer over Hemelvaart en Pinksteren. In kampeertermen wordt gesproken over de 'hepi-vakantie'.

Voor de meeste Nederlanders betekent het ook niet meer dan een paar vrije dagen.

Zelfs in het kerkelijk jaar lijken Hemelvaart en Pinksteren wat ondergeschoven kindjes te zijn.

We kennen allemaal de Adventstijd, in de aanloop van Kerst.

De veertigdagen tijd, als voorbereiding op het lijden en sterven van Christus, krijgt de laatste jaren ook steeds meer aandacht.

Het blijde feest van Pasen wordt in de erediensten ook uitbundig gevierd.

Maar met Hemelvaartsdag mogen we blij zijn dat er nog mensen naar de kerk komen.

En met Pinksteren zijn er zulke grote evenementen en meetings dat we vaak veel kerkleden missen in de dienst.

Laten wij, als kerk, ons Hemelvaart en Pinksteren ontnemen?

De bruid van Christus heeft haar bruidegom in de hemel. Dat heeft toch iets dubbels. We zijn blij dat Christus zit aan Gods rechterhand. Maar de bruid is nog niet verenigd met haar bruidegom. Daarom zien we met groot verlangen uit naar zijn komst.

Wat betekenen deze heilsfeiten voor ons persoonlijk? Het staat in de catechismus zo kort en bondig omschreven: 'Dat Christus in de hemel is, ons ten goede'. Maar de hemel lijkt soms zo ver, zo op afstand te zijn van ons dagelijks bestaan.

De heilige Geest is met Pinksteren uitgestort. Hij wil in ons wonen en het geloof in ons werken. Door Hem zijn wij verbonden aan onze HEER. Dit geloof wil de Geest een realiteit laten zijn in ons leven van elke dag.

Daarom dit themanummer. Om stil te staan bij de band die er is tussen Christus en zijn bruid, tussen hemel en aarde, Koning en Kerk. Ik wens u gezegende vrije dagen toe.

Katrien Janssens-Salomons, voorzitter Bijbelstudiebond

*De hemel lijkt
soms zo ver,
zo op afstand*

